

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3417/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбена заједница „Булевар ослобођења број ..“ из Лесковца, чији је пуномоћник Филип Нешић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Михајловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2525/23 од 18.09.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2525/23 од 18.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2525/23 од 18.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П 1149/2022 од 29.05.2023. године, ставом првим изреке утврђено је повлачење тужбе, а ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2525/23 од 18.09.2024. године, преиначено је наведено првостепено решење у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 16.900,00 динара, у року од осам дана од дана пријема решења, са законском затезном каматом почев од извршности решења до коначне исплате и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 9.000,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Захтев за накнаду трошкова поступка представља споредно потраживање чија оправданост је различита у сваком поступку, па из овог разлога не може бити предмет оцене у смислу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија тужене је недозвољена. Осим тога, ревизија није дозвољена ни у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, јер се та одредба не примењује у случају када је другостепени суд преиначио само одлуку о трошковима поступка.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић